

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความเป็นอิสระในการรับฟังพยานหลักฐานกับบทบัญญัติ มาตรา 226/2 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ชื่อผู้เขียน	กฤษณา เพียรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ ดร.อุดม รัฐอมฤต
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้นำเสนอให้เห็นว่า การแก้ไขกฎหมายในประเทศไทยที่มีการนำแนวคิดของกฎหมายต่างประเทศมาปรับใช้ อาจไม่ได้ก่อให้เกิดหลักทางวิชาการขึ้นใหม่และไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่แตกต่างจากหลักกฎหมายเดิมแต่อย่างใด เมื่อมีการนำแนวคิดกฎหมายของต่างประเทศมาใช้กับประเทศไทยนั้น จะต้องคำนึงถึงระบบกฎหมาย บทบาทของศาล ของประเทศไทย ตลอดจนพิจารณาถึงหลักการพื้นฐานเพื่อสอดคล้องกับหลักวิชาการ

การประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 28) พ.ศ. 2551 มาตรา 226/2 กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการห้ามรับฟังพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดในอดีต หรือความประพฤติในทางเสื่อมเสียของจำเลย พร้อมกับกำหนดข้อยกเว้นในเรื่องดังกล่าวไว้ นั่น อันมีแนวคิดมาจากระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับระบบการพิจารณาของศาลไทยที่ใช้ระบบกฎหมายซีวิลลอว์ ที่เป็นระบบการสืบพยานหลักฐานที่เน้นการแสวงหาความจริงแท้ (Truth) มิได้จำกัดการพิสูจน์อยู่ที่การนำเสนอพยานหลักฐานของคู่ความเท่านั้น แต่เปิดโอกาสให้ศาลแสวงหาข้อเท็จจริงได้อย่างเต็มที่ ศาลรับฟังพยานหลักฐานโดยหลักดุลพินิจ คือ ศาลอาจใช้ดุลพินิจในการแสวงหาความจริงได้อย่างกว้างขวางไม่มีการสืบพยานหลักฐานที่เคร่งครัด โดยเฉพาะบทตัดพยาน (Exclusionary Rule) ที่เด็ดขาด สำหรับการรับฟังพยานหลักฐานเป็นการรับฟังพยานหลักฐานโดยดุลพินิจ ผู้พิพากษามีอำนาจในการใช้ดุลพินิจพิจารณาเกี่ยวกับการรับฟังพยานหลักฐานใดได้หรือไม่ การกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวเป็นการจำกัดการรับฟังพยานหลักฐานของศาลและไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับพยานหลักฐานขึ้นใหม่เนื่องจากในทางปฏิบัติได้มีการนำหลักการนั้นมาใช้อยู่แล้ว

ดังนั้น จึงเห็นว่า การแก้ไขกฎหมายดังกล่าว ไม่เกิดแนวคิดทางวิชาการขึ้นใหม่และเป็นการแก้ไขกฎหมายอย่างฟุ่มเฟือย ควรกำหนดเป็นคู่มือการปฏิบัติของผู้พิพากษาเพื่อใช้ประกอบเป็นแนวทางในการพิจารณาคดีให้แก่ผู้พิพากษา โดยไม่จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมเป็นกฎหมายแต่อย่างใด

Thesis Title	Independence in admitting evidence under provisions of Section 226/2 of the Criminal Procedure Code
Author	Kritsana Phiankit
Thesis Advisor	Professor Dr. Udom Ratamrit
Department	Law
Academic Year	2012

ABSTRACT

This thesis is to present that Thai law amendment by applying concepts from foreign laws may, anyhow, not create new academic principles and does not set any rules different from former principles of law. Application of foreign laws to those of Thailand requires consideration and realization on Thailand's legal system, roles of courts and basic principles of law in order to be corresponding to academic principles.

In the enactment of the Act on Criminal Procedure Code Amendment (No. 28) B.E. 2551, Section 226/2 stipulates rules on prohibition of admitting evidence on commission of past offence or infamous conduct of the accused. Moreover, it stipulates the exemption on such matters, which is a concept derived from the Common Law system and is not corresponding to judicial proceedings in Thailand where the Civil Law system is applied and which takes evidence by truth seeking and does not limit the verification only to presentation of evidence by parties in the case but gives an opportunity to the court to fully seek for truth. The court admits evidence by discretion, namely, the court may use the discretion to seek for truth widely without strictly taking evidence, especially the exclusionary rule. Evidence admitting is executed under the discretion and authority of judges. Such rules limits evidence taking of court and does not newly set rules concerning evidence because this rules has been practically used.

Consequently, the amendment of law does not give new academic principles but is just wasteful action. Guideline for judges to support the judicial proceeding should indeed be made with no necessity for any amendments on laws.